

OD ISTE AUTORKE

Preuboko
Kako zavesti milijardera

PORŠA DA KOSTA

Varljiva
DEVOJKA

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala

Portia Da Costa

THE ACCIDENTAL CALL GIRL

Copyright © Portia Da Costa 2013

First published by Black Lace, an imprint of Ebury

Publishing. A Random House Group Company.

Translation copyright © 2016 za srpsko izdanje, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

*Posvećeno pravoj mački Malder,
dragoj prijateljici koja mi sad
mnogo nedostaje.*

PRVO POGLAVLJE

Upoznavanje s gospodinom Smitom

Izgledao je kao bog, taj čovek koji je sedeo za drugim krajem šanka. Zaista. Pri svetlosti slabe sijalice iznad njega, plava kosa mu je sijala kao oreol i to je oduzimalo dah. Lizi nije mogla da prestane da zuri.

Jao, ne, pogledao ju je. Nije mogla da se suoči s njegovim prodornim očima, pa se usredsredila na svoju čašu. U njoj je bio tonik, pomalo dosadno piće, ali bezbedno. Svojevremeno je pravila gluposti, kako pod uticajem alkohola tako i trezna, a sad je sama i u pravom raspoloženju za „ludosti“. Osećala se kao riba izvan vode na rođendanskoj zabavi u dvorani hotela *Vejverli grejndž*, gde je otišla s cimerima Brent i Šeli i još nekoliko prijatelja. Slavljenica je pomalo pomodna devojka koju i ne poznaje dobro; devojka s njene godine na faksu s kojom se i nije baš družila. Okružena devojka koje su je pogledale kao da se pitaju zašto je došla i muškarcima koji su je odmeravali s mišlju da joj priđu, Lizi se iskrala sa zabave i ušla u bar, privučena neobično uznemiravajućom atmosferom koja je ipak odisala „nećim“.

Pogledati ponovo ili ne, pitanje je sad. Želela je da baci pogled. Taj čovek je veoma lep, mada i nije njen tip. Šta god da *jeste* njen tip. Polako, polako, okrenula je glavu nekoliko centimetara i napregla se ne bi krajičkom oka videla boga, ili anđela.

Jebote! Dođavola! Sad je nije gledao. Časkao je sa šankerom i uputio mu pogled koji obara s nogu, gotovo kao da mu se *on* sviđa a ne neka od žena u baru. Je li homoseksualac? Mada to i nije važno, zar ne? Na kraju krajeva, ona bi trebalo samo da uživa u pogledu, a on je bio pravi prizor za namučene oči.

Gutala ga je pogledom pošto mu je pažnja trenutno bila drugde.

Svakako nije mlad. Verovatno četrdeset godina, možda malkice više. Tamna zlatnoplava talasasta kosa, gusta i malo duža nego što bi se očekivalo s obzirom na njegove godine, ali ne i neuredna. Divno lice, iako bi se njegove crte gotovo mogle nazvati prosečnim kad se bolje pogledaju. Međutim, sve zajedno je odisalo još nečim, nečim neodređenim što ju je teralo da promrsi „opa“. Možda njegove oči? Veoma su svetle i veoma prodorne. Da, verovatno *jesu* njegove oči. Lizi je čak iz daljine videla da su veoma bistre, lepe, plave, gotovo poput dragulja.

Ili možda njegove usne? Usne su mu pokretljive, pune, gotovo previše bujne, što bi na muškarcu trebalo da izgleda odbojno, ali na njemu nije. Gotovo radosno se osmehnuo šankeru srećkoviću. Iznenada je zubima obuhvatio donju usnu i nešto se steglo u Lizinom stomaku. Kao i malo niže.

Kakvo li mu je telo?

Teško je reći zbog krivine šanka i ljudi koji sede između njih, ali verovatno je vitak i u dobroj formi ako su opšti utisak koji ostavlja i otmena šaka kojom je prineo čašu usnama neki pokazatelj. A možda samo priželjkuje da je takav, priznala je.

Možda je samo debeljuškasti sredovečni čovek koji slučajno ima lice palog anđela i nosi veoma dobro skrojeno odelo.

Uživaj u onome što možeš da vidiš, budalo. Samo ćeš to i videti. Nisi ovde da bi nekoga odvušla u krevet.

Kao da je čuo njene misli, pali anđeo je okrenuo glavu i pogledao pravo u nju. Bez pretvaranja, bez oklevanja, zurio je u nju, otvoreno i pomno, plišanih usana izvijenih u varljiv, neupadljiv osmejak. Neznatno se pomerio na barskoj stolici i bolje mu je videla telo.

Bila je u pravu. On *jeste* vitak i mišićav, a način na koji mu odeća stoji nagoveštava kako bi izgledao kad bi je nemarno bacio na pod.

Iskušenje da skrene pogled bilo je nalik živoj sili, kao da je zurila u sunce čiji je sjaj opasan. Ali Lizi je odolela tom kukavičkom nagonu i uzvratila mu pogled. Nije se osmehnula. Samo je pokušala da ga gleda jednako izazivački kao on nju. Nagradio ju je s još sunca na usnama i u očima, kao i blagim klimanjem glave.

„Za vas, gospođice.“

Umalo nije pala s barske stolice kad je čula glas samo nekoliko centimetara od sebe. Blago se zateturala, opsovala u sebi pa prešla pogledom s plavookog đavola-anđela na kraju šanka na prilično lepog mladog šankera koji je stajao pred njom.

„Ovaj... da, hvala. Ali nisam naručila ništa.“

Nije morala da pita ko joj je poslao piće što je stajalo pred njom u običnoj širokoj čaši na beloј salveti. Nekoliko centimetara bezbojne tečnosti, bez leda, bez limuna, bez ičega. Shvatila je da i *on* to pije.

Piljila je u čašu dok se šanker udaljjavao, smeškajući se. Mora da viđa takve igre hiljadu puta za veče u prometnom, slabo osvetljenom baru kao što je ovaj. Zbog pomalo

---

egzotične atmosfere, ovo je idealno mesto za napredovanje i povlačenje, za igre izazivanja uz čaše s raznim tečnostima.

Šta je ovo, dođavola? Tečnost za punjenje upaljača? Za čišćenje odvoda? Otrojni pehar?

Prinela je čašu usnama i otpila gutljaj, zadržavši dah. Čist džin, iako je delom očekivala votku. Pomislila je kako je to neobično piće za muškarca, ali možda je on neobičan? Otpila je obazriv gutljaj, polako spustila čašu i okrenula se prema njemu.

Naravno, posmatrao ju je. Izvio je obrve boje peska kao da pita dopada li joj se njegov dar. Lizi nije bila sigurna sviđa li joj se ili ne, ali klimnula je glavom, ponovo podigla čašu i nazdravila mu.

Odgovorio je tako što je i on podigao čašu, a njegov omljujući osmeh postao je još blistaviji. A onda je uglađenim govorom tela, krivljenjem glave i podizanjem ramena, najavio kako bi trebalo da mu se pridruži. Zatim je postao otvoreniji i potapšao slobodnu stolicu pored sebe.

Dođi, kuco! Baš kao alfa pas, zvao je kučku da mu priđe.

Ko te šiša!

Pre nego što je stigla da razmisli o tome šta radi, Lizi je ponovila njegovu pantomimu.

Ovamo, kuco! Dođi!

Usledila je veoma kratka pauza. Čovek je razrogačio izuzetne oči. Videla je iznenađenje i divljenje u njima. Potom je gipko skliznuo sa stolice, podigao čašu i pošao prema njoj.

O bože, šta sam uradila?

Otišla je sa zabave i došla ovamo prvenstveno kako bi izbegla da joj se neko udvara, a šta je upravo uradila? Pozvala muškarca koga prvi put vidi kako bi joj se udvarao. Kakvu strategiju da usvoji? Da ili ne? Pobeći ili ostati? Treba li da ga ohrabruje ili da ostane hladna? Činilo joj se da je duže

premetala mogućnosti po glavi nego što je čoveku s dugim, samouverenim korakom trebalo da stigne do nje.

Na kraju se osmehnula. A koja žena ne bi? Izbliza je mogla samo da ga nazove u najmanju ruku žešćim frajerom. Sve ono što joj se dopalo iz daljine bilo je hiljadu puta jače izbliza.

„Zdravo... onda ću ti se pridružiti, je l' tako?“ Gipko je seo na barsku stolicu pored nje, zbog njegovih dugih nogu taj je pokret izgledao lako i otmeno.

„Zdravo“, odgovorila je, pokušavajući neprimetno da diše duboko.

Ne dozvoli da vidi kako si već odlepila zbog njega. Samo budi hladna, Lizi, zaboga.

Čekala je nekakvo otvaranje, ali on joj se samo osmehnuo, pogleda odlučnog ali i razgaljenog, zapravo veselog. On se već ludo zabavlja. Shvatila je da je i njoj zabavno, koliko god opasno izgledao. Prema njemu svakako ne može da se ponaša onako kako se uglavnom ophodi prema muškarcima.

„Hvala na piću“, bubnula je pošto nije mogla da podnese pritisak njegovog osmeha i blago podrugljivog pogleda. „Iskreno govoreći, nisam to očekivala.“ Pokazala je na njegovu čašu istovetnu njenoj. „Džin mi ne deluje kao muško piće. Ne stvarno.“

I dalje ne progovarajući, podigao je čašu i dao joj znak da i ona uzme svoj. Kucnuli su se i onda je otpio poveći gutljaj. Lizi je gledala kako mu se vrat polako nadima i opušta. Nosio je odelo s prslukom, veoma dobro odelo isprane sivoplave nijanse. Svetloplava košulja bila mu je otkopčana na vratu.

Nevelik trougao gole kože na njegovom vratu kao da je pozivao njen jezik. Kakvog li mu je koža ukusa? Nije ljuta kao džin, nesumnjivo, ali svakako je jednako izazovna i deset puta opojnija.

„Pa, muškarac sam, kao što vidiš.“ Spustio je čašu i okrenuo se prema njoj, kao da joj se ponovo pokazuje. „Ali rado ću ti pružiti još dokaza, ako želiš.“

Lizi je brzo otpila gutljaj da se sabere. Okuražila se od jakog, okrepljujućeg ukusa.

„To nije neophodno.“ Zastala je, osetivši kako joj džin tinja u krvotoku. „Bar ne ovde.“

Odmahnuo je glavom i tiho se nasmejao. Svetlost s tavanice plesala mu je na kovrdžama, koje su od pepeljastoplavih poprimile boju istopljenog zlata. „To mi se sviđa. Direktno. Tako treba.“ Izvukao je crni kožni novčanik iz džepa sakoa i izvadio novčanicu, pedeseticu, kako joj se učinilo, pa je spustio pored čaše dok je ustajao. Posegnuo je za njenom rukom i rekao: „Hajdemo gore u moju sobu. Mrzim da gubim vreme.“

Au, majku mu! Au, jebem ti! Ili je izuzetno direktan i nameračio se na seks na brzaka... ili...

Zaboga, misli li da sam prostitutka?

Ta misao se stropoštala u prostor između njih kao veliki nakovanj u crtaću s Pticom Trkačicom. Moguće je. Svakako je moguće. I to bi objasnilo onaj ples s pogledima preko šanka, klimanjem glave i naručivanjem pića. Lizi je već prokljuvila da je bar *Lons* mesto gde bi takve stvari mogle da bujaju a ne može se reći da ona *ne zna* ništa o poslovnoj pratnji. Njen najbolji prijatelj se time bavio, mada samo povremeno i prestao je u poslednje vreme. A Brent bi se svakako uplašio što je tako naivno upala u ovakav škripac. Zamišljala je kako će mu kasnije ispričati, možda napraviti veliku šalu od toga kako se izvukla za dlaku, u nadi da će to povratiti malo onog starog, zločestog humora koji je njen dragi cimer izgubio zbog sudbine i patnje.

Lizi se lecnula i ostala na stolici, pokušavajući da razmišlja što brže može. Bilo joj je potrebno nekoliko trenutaka da se

pribere i morala je da odugovlači dovoljno dugo dok ne odluči hoće li uraditi nešto potpuno ludo ili neće, bez obzira na to želi li on prostitutku ili samo seks bez obaveza „Mislim da bih radije popila piće. Čini mi se da je šteta baciti dobar džin.“

Njen sagovornik nije odao nervozu ni nestrpljivost. Otmeno je slegnuo ramenima i ponovo seo. „Potpuno si u pravu. To *jeste* dobar džin. Živeli!“ Ponovo je nazdravio.

Šta da radim? Šta da radim, dođavola? Ovo je opasno.

I jeste. Ovo je veoma opasno. Ali u trenutku ošamućujuće iskrenosti, shvatila je da džin nije jedino što je predobro da se odbaci. Jedino je pitanje, *ako* on misli kako je ona prostitutka, treba li da mu kaže istinu ili da se igra neko vreme? Nikad nije radila ništa slično, ali odjednom je to želela. Zaista je želela. Možda zbog toga što je jedini muškarac koga je poznavala na zabavi s koje je upravo otišla, ne računajući Brenta i nekoliko prijatelja iz paba, tip s kojim se nekad zabavljala i koji joj je rekao da je izveštačena i frigidna kad je odbila da prerano odu u krevet.

Nema svrhe što izgleda kao devojka s kalendara kad se ponaša kao usahla kaluđerica, zlobno joj je odbrusio kad mu je rekla da oladi.

Ali ovaj čovek, pa, nijedan atom njenog tela nije želeo da odbije *njega!*

Kako li je hodati ivicom noža? Igrati se? Upustiti se u avanturu koja je sušta suprotnost njenoj jednoličnoj svakodnevici sekretarice?

Kako li bi bilo s ovim muškarcem toliko zgodnim da joj voda ide na usta, a toliko različitim od njenog uobičajenog tipa? Ona se uglavnom zabavljala s vršnjacima, a pali anđeo joj svakako nije vršnjak. Ona ima dvadeset četiri godine, a izbliza se uverila kako je tačno procenila da on ima četrdesetak.

Savršeno očuvan, negovan, vrhunski uzorak četrdesetogodišnjaka koji ima bar dvadeset godina iskustva više od nje.

Ako mu objasni da je pogrešio, možda će joj samo uputiti onaj divni osmeh, rukovati se s njom i otići. I sve će biti završeno.

„Živeli!“, odgovorila je.

Nije odgovorio, ali oči su mu zasjale.

Kladim se da znaš šta da radiš sa ženom, đavole jedan, bila ona plaćena ili ne.

Da, kladila bi se u sav novac, zarađen na leđima ili na drugi način, da prostitutkama ne pada teško kad su s palim anđelom.

Nije mogla prestati da ga tako zove!

Impulsivno je odlučila. Ovo je igra i potreban joj je adut. Ime, avatar iza koga može da se sakrije pa da ga odbaci kad bude potrebno.

Pogledala ga je pravo u oči i, pokušavajući da se ne istopi, spustila čašu, pružila mu ruku i rekla: „Ja sam Beti. Kako si ti zoveš, čoveče koji piješ džin?“

Nije obratio pažnju na njenu ispruženu ruku, samo se nasmejao, nesputano, veselo, veoma razgaljeno, iskreno. „Da, očigledno *jesi* Beti.“ Odmerio ju je od glave do pete, plavim očima poput lasera snimajući sve njene adute: crnu kosu sa šiškama, bled ten, usne s krvavocrvenim karminom, prilično zgodnu, iako trenutno nimalo modernu figuru u uskoj haljini i džemperu od angore. Kad izlazi, pogotovo na zabave, voli da se razmeće time što liči na Beti Pejdz, ozloglašenu glamuroznu pin-ap devojkicu iz pedesetih godina. A pošto se zove Elizabet, prirodno je što je izabrala Beti za drugo ime.

Pošto ju je osmotrio, prihvatio je njenu šaku i čvrsto stegao između svojih. „Mnogo mi je drago što smo se upoznali, Beti. Ja sam Džon Smit.“

Bio je Lizin red da prasne u smeh. „Džon“ joj se široko osmehnuo. „Naravno da jesi, Džone. Kako bi drugačije mogao da se zoveš?“ Gotovo svi muškarci koji posećuju prostitutke tako se predstavljaju. Čak i ona to zna.

Zaljuljao se na stolicu i blago odmahnuo glavom, i dalje držeći njenu šaku. „Ali tako se zovem, Beti. Kunem se... Ozbiljno.“

Čvrsto joj je stezao šaku, ali joj je lukavo položio vrh prsta na članak, preko žile kucavice. Gotovo je zamislila kako je nadgleda na neki način, ali pustio ju je čim je to pomislila.

„Dobro, verujem ti, gospodine Džone Smite. Mogu li sad da završim piće?“

„Naravno.“ Ponovo joj se osmehnuo, blistavo ali s dozom žestine. „Oprosti, ponašam se kao neučtivi prostak. Nijednu ženu ne treba požurivati...“ Zastao je, kao da je možda hteo da kaže *čak ni prostitutku*. „Ali ja sam kao dete kad znam da ću dobiti poslasticu, Beti. Kad želim nešto, onda to želim odmah.“

I ja.

Lizi je iskapila ostatak džina, zapanjena što joj se grlo nije pobunilo zbog žestine. Ali nije se nakašljala. S odlučnim treskom je spustila čašu na šank pa skliznula sa stolice.

„Eto, gotova sam. Hoćemo li?“

Džon se osmehnuo od uva do uva i gipko se spustio na noge. Uhvatio ju je za lakat, navodio je kroz gužvu i brzo je izveo u predvorje, ali ne dovoljno brzo da bi svi primetili kako žure.

Lift je bio mali, a delovao je još manje jer ga je ispunjavao njen novi prijatelj. Bio je srednje visine, nije se nadvijao nad njom, a telo mu je bilo zgodno kao što joj se i učinilo dok ga je odmeravala u baru. I odelo mu je bilo izuzetno. Toliko skupo da oduzima dah, što ju je nateralo da se zapita zašto

nije, ako već traži prostitutku, samo pozvao neku ekskluzivnu agenciju koja bi mu poslala otmenu devojku koja obara s nogu umesto da se odluči za nesiguran kvalitet, ne znajući kakav će ishod biti, u hotelskom baru. Međutim, izgledao je zadovoljan svojim nasumičnim izborom dok ju je odmeravao, naslonjen na zid lifta čija su se vrata zatvarala za njima. Je li pokušavao da joj pogodi cenu?

„I, hoćemo li da odglumimo 'scenu u liftu'?“, predložio je. Nije joj se približio, iako su mu svetloplave oči blesnule.

O da, to se uvek dešava u filmovima i erotskim pričama. Napaljeni momak i devojka se bace jedno na drugo poput izgladnelih pasa i ljube do iznemoglosti.

„Ne znam. Ti si glavni.“

„Naravno da jesam“, odgovorio je odlučno, „ali hajde da se pretvaramo i uživamo u iščekivanju, hoćemo li? U neizvesnosti. Iako znam da si ti siguran plen.“

Pun pogodak! On stvarno misli da sam prostitutka.

Te reči su potvrdile njene sumnje. Iako je trebalo da zvuče grubo i neotesano, bile su izazovne i uzbudile su je. Pogotovo onaj deo da je on „glavni“. Brent je govorio da kurva uvek drži uzde u rukama zato što može da baci novac, kaže „Nema šanse!“ i ode. Ali Lizi je mislila da neće biti tako s gospodinom Džonom Smitom, mislio on da je ona prostitutka ili ne.

Ovo je veoma opasno.

Ali ne bi sad odustala baš kao što ne bi prestala da diše.

„Uostalom, stigli smo.“ Izveo ju je čim su se vrata otvorila, dodirujući joj leđa samo vrhovima prstiju. Taj blagi dodir je delovao veoma moćno i Lizi je shvatila da gotovo kaska dok su žurili kratkim hodnikom do Džonove sobe.

Osmehnula se čim je ušla. Nije obraćala mnogo pažnje na okruženje dok su hodali, ali soba je bila upadljiva. Prostrana, ali neobično staromodno nameštena, gotovo kič. Posteljina

je bila od cica toplih crvenih tonova, a tepih boje crnog vina. Izgledalo je čudno, pogotovo naspram ravnih linija i neutralnih boja većine hotela, ali *Vejverli grejndž jeste* čudno mesto, ekskluzivno iako se svašta šapuće o njemu. Lizi je i ranije dolazila na proslave, ali nikad nije videla sobe iako je iz Brentovih ekstravagantnih priča znala za legendarna ljubavna gnezda.

„Posebno je, zar ne?“ Džon se široko osmehnuo, pokazujući na izvrsno senzualno uređenje.

„Pa, *meni* se dopada.“ Možda je najbolje da on misli kako je već bila u takvim sobama; kako se sastajala s mušterijama i tucala s njima ispod paperjastih cicanih prekrivača ili na njima.

„I meni... ovo je osvežavajuće retro. Volim staromodne stvari.“ Pogled mu se vratio na njenu frizuru „Betii“, usku haljinu i džemper od angore.

Lizi je shvatila da okleva pored vrata. E *to* ne ukazuje na samouverenost; bolje bi bilo da se trgne. Odvrckala je do kreveta i sela, trudeći se da deluje hladnokrvno. „Lepo je to znati.“ Sopstveni glas joj je zvučao čudno i jedva ga je čula zbog ustutnjalog srca i hućanja u ušima.

Džon se zaustavio kod ormana, skinuo sako i okačio ga na vešalicu. Tako normalno, tako svakodnevno. „Zar nećeš da pozoveš svoju agenciju? Devojke uglavnom prvo to urade. Uvek šmugnu u kupatilo i čujem kako mrmljaju.“

Ja, odaće se. Raskrinkaće je svakog časa, ako već nije. „Ja... ja sam samostalna.“ Naprezala je mozak, pokušavajući da se seti šta joj je Brent govorio i serije *Tajni dnevnik kol-gerle*. „Ali mislim da ću pozvati nekoga, ako nemaš ništa protiv.“ Ustala je i pošla prema drugim vratima u sobi. Pretpostavila je da vode u kupatilo.

„Naravno... ali zar nisi zaboravila nešto?“

O bože, da, novac!

„Tri stotine.“ Lupila je; to joj je zvučalo kao prava cifra.

Izvio je obrve boje peska. „Veoma razumno. Bio sam spreman da platim pet stotina, najmanje.“

„To je za običan seks“, odgovorila je i dalje napregnuto razmišljajući. „Možemo ponovo da pregovaramo ako hoćeš nešto čudnije.“

Zašto li je to rekla? Zašto? Zašto? Zašto? Šta ako hoće nešto nastrano? Nešto odvratno? Ne izgleda tako, ali ko zna?

„Čudno, a? Razmisliću o tome. Ali dotle, počnimo s običnim.“ Ponovo je izvadio crni novčanik iz sakoa i izvadio nekoliko pedesetica. „Izvoli“, rekao je i spustio ih na noćni stočić.

Lizi ih je pokupila u prolazu, ali Džon ju je uhvatio za ruku, nežno ali neumoljivo.

„Ljubiš li se? Znam da neke devojke to ne rade.“

Pogledala je njegove usne, pogotovo divnu donju, tako podatnu a opet odlučnu.

„Da, ljubim se.“

„Dobro, onda ću te ljubiti kad se vratiš. Idi i telefoniraj.“

DRUGO POGLAVLJE

Nešto čudno

*V*idi, vidi, pa, „Beti Pejdz“, šta li sam, zaboga, uradio da bih dobio poklon poput tebe? Divnu, vatrenu, retro devojku koja se odjednom pojavila kao anđeo iz raja pedesetih godina?

Džon Smit je pomislio da popije još jedno piće iz mini-bara, ali ipak je odlučio da to ne čini. Već je dovoljno opijen iako je popio veoma malo džina u prizemlju. Odavno se nije toliko uzbudio zbog jedne žene, a svakako se nikad nije toliko uzbudio s prostitutkom. Mada odavno nije bio s profesionalkom. A ionako nije bio s mnogo takvih.

Mada mu je bilo zanimljivo da se pred Beti pretvara kako jeste.

Seo je u veliku naslonjaču presvučenu cicom, udahnuo i usredsredio se, sabravši osećanja. Da, okolnosti su šašave, ali zabavlja se pa zašto bi to sebi uskratio? Kao i ona, ta neobična mlada žena starinskog stila i osećanja ispisanih na čelu. Onaj izazivajući osmeh bio je nepogrešiv.

„Beti, a?“

To joj nije pravo ime, bio je uveren u to, ali možda je blizu tome. Mada izgleda kao Beti Pejđž. Ima istu mešavinu nedužnosti i bujne senzualnosti. Nestašluka. Da, to je savršeno. Ali *koliko* li je nestašna? Kao prostitutka verovatno prihvata većinu zahteva, sve zahteve, u hodu. Svakako neće ustuknuti pred njegovim omiljenim aktivnostima? Ali, uprkos njenom zanimanju, ona deluje čudno nedirnuto, baš kao legendarna Beti. Slatko sveže. Celovito, koliko god to budalasto zvučalo.

Zapitao se koliko li je dugo u igri. Šta ako je nova u tome? Svakako je mlađa od žena koje mu se uglavnom dopadaju. On se obično odlučuje za otmene, negovane, iskusne tridesetogodišnjakinje, kurtizane pre nego prostitutke, svetske žene. Mada bi zaista uživao kad bi on *njoj* dao nešto zauzvrat, nešto više od novca. Zadovoljstvo, nešto novo... malu avanturu, više od običnog poslića.

E u tome je prava caka, dublja igra. A ako ga je sreća poslužila, prostitutka koja se odlučila za „Betin“ stil i spremna je da prihvati mušteriju naprečac, posle jedva pet minuta ćaskanja, dovoljno je hrabra da se igra.

Odjednom mu život i posao nisu delovali tako dosadno kao pola sata ranije. Odjednom je iščilela rastuća nelagoda zbog puteva koje je izabrao, podmuklih aveti gubitka i griže savesti kao i groznog osećaja da mu je život potpuno prazan. Odjednom se osetio kao da je ponovo mlad, pun snova. Zavodnik; uzbuđen, pun nade, potentan.

Dotakao je ud i otkrio da je tvrd kao kamen, uspravan i nestrpljiv.

„Hajde, Beti“, prošaputao je. Osmehnuo se i srce mu se vinulo od iščekivanja. „Požuri, inače ću doći po tebe.“

Kad je Lizi izašla iz kupatila, prvo je ugledala još jednu hrpicu novčanica na noćnom stočiću.

„Samo za slučaj da poželim nešto čudno“, objasnio je Džon srdačno. Izvalio se na krevet, i dalje potpuno obučen, mada su mu cipele ležale na tepihu.

„O, da... važi.“

Čudno? Šta znači čudno? Malo vezivanja? Lupkanja po guzi? Ništa previše uvrnuto, ponadala se. Ali to možda znači da su im potrebni „dodaci“, a ona nema ništa. Plastične varjače i pufnaste lisice se ne nose na otmene rođendanske zabave, gde bi trebalo da se sad nalazi.

„Nemam nikakve igračke kod sebe. Samo ovo.“ Reči su joj izletele, glasnije nego što je nameravala, zajedno s vazduhom, koji nije ni znala da je zadržavala. Rastvorila je dlan da pokaže nekoliko kondoma koje je izvadila iz tašne. „Nisam nameravala da radim večeras, ali zabava je bila dosadnjikava pa sam pomislila da okušam sreću u baru... znaš, ko ne traći ne oskudeva.“

O čemu brbljam, dodavola?

Džon se široko osmehnuo, udobno zavaljen i opušten. Varljivi osmeh, vedar kao i ranije, ali s dozom oštine. On drži uzde i svestan je toga. Možda je to ono „čudno“?

Nešto sporo, podmuklo i slatko ustalasalo joj se u stomaku. Osećaj je bio ushićujući, zastrašujući, ali od toga joj je krv proključala. Zaškiljio je kao da motri na njene fizičke reakcije i želja je ponovo nabujala.

Malo se igrala dominacije i podređenosti s dvojicom partnera. Samo malo zabave, da začine seks. Ali to nikad nije ispunilo njena očekivanja. Nikad nije bilo ono pravo. Uglavnom zbog toga što su uvek hteli da ona bude domina, nosi jeftinu crnu plastiku i naziva ih „nevaljalim dečacima“. To je bila smejurija, ali nije joj preterano godila. Kad je jedan

mladić predložio da obrnu uloge, rekla mu je laku noć i zbogom. On je bio pristojan momak, ali nekako, na način koji nije umela da opiše, nije bio dovoljno „dobar“ da bi joj bio gospodar i naterao je da se povinuje.

Ali zlatni Džon Smit, četrdesetogodišnjak s borama smejalicama koji pije džin i izgleda kao da je video sveta... pa, on *jest*e dovoljno „dobar“. Stomak joj je zadrhtao i svilenkasta tečnost skupila joj se između nogu, zapanjujuće i brzo.

Sad bi trenutak da prestane da se pretvara, kad bi samo mogla. Trebalo bi da objasni pa bi možda nastavili s novom igrom? Ali nije mogla da progovori. Ni on nije govorio, samo ju je gledao onim očima koje kao da vide sve. Blago je nakrivio glavu, poručujući joj da ne objašnjava, ne ispituje i ne prekida čaroliju.

Ali baš kad je pomislila da će se slomiti i vrisnuti od napetosti, progovorio je.

„Igračke nisu uvek neophodne, Beti. Bar bi ti to trebalo da znaš.“

Je li uprskala? Možda... a možda i nije. Govoreći sebi da se ne pokoleba, slegla je ramenima i pošla prema njemu. Kad je stigla do kreveta, spustila je pomalo neprikladnu gomilicu kondoma na noćni stočić i rekla: „Naravno... potpuno si u pravu. I volim da improvizujem, a ti?“

Polako je seo i okrenuo se, spustivši stopala na pod. „Dobra devojčica... dobra devojčica...“ Ispružio je ruku i spustio joj šaku na kuk, savijenih prstiju, dodirujući joj oblinu guze. Dodir se pretvorio u stisak, vrhovi četiri prsta su joj se urezali u meso, ne okrutno ali odlučno, posednički.

Drugom rukom ju je privukao bliže, između svojih raširenih butina. Gledala je naniže u njega, ali činilo joj se da je on gleda s visine, velike, nadmoćne visine. Srce joj je ponovo preskočilo jer je znala da joj on može pružiti ono što joj je potrebno.

Ali kolika je *njegova* cena? Može li priuštiti sebi da mu plati?

Jače joj je stegao dupe, kao da ispituje elastičnost njenog mesa. Vrhovi prstiju su mu sad bili bliži njenoj pici, gurali su joj tkaninu haljine uz ivicu usmina. Kao da ima sopstvenu volju, telo joj se pomerilo, zaljuljalo, poguralo prema njegovoj šaci. Pica joj je otežala, nadražena, bila joj je potrebna pažnja a gotovo da nisu još ništa uradili. Podigla je ruke kako bi ih spustila na njegova ramena i primakla ga sebi.

„Neće moći.“ Gotovo neprimetno je nakrivio glavu i zašklijio, jasno naređenje. Pustila je da joj ruke padnu... a on je podigao slobodnu ruku do njenih grudi, prstima joj očešao bradavicu. Nosila je brus sa žicom, ali bez postave, tako da nije bilo mnogo tkanine da otupi njegov dodir. Palcem i kažiprstom joj je uhvatio bradavicu i nežno je uštinuo preko odeće. Osmehnuo se kad je tiho ciknula, nadražaj tog dodira pojurio joj je do otečenih usmina i klitorisa.

Stiskanje. Štipkanje. Stiskanje. Štipkanje. Nimalo nalik seksu na kakav je navikla, ali divno. Čudno. Beskrajno uzbudljivo. Vlaga između njenih usmina ponovo je nabujala, skliska i gotovo zastrašujuća, natapala tanki komad tkanine između njenih nogu.

„Nateraću te da svršiš“, rekao je Džon neobično normalnim glasom, „pravi orgazam, bez pretvaranja. Mislim da možeš to učiniti za mene. Izgledaš kao iskrena devojka i mislim da ti se dopada kako te dodirujem... iako ovo *jeste* posao.“

Lizi je progutala knedlu. Načas je zaboravila da bi trebalo da bude profesionalka. Bila je samo srećnica sa zaista uzbudljivim muškarcem koji verovatno neće morati mnogo da se trudi kako bi je zadovoljio.

„Hoćeš li biti iskrena prema meni?“ Njegove plave oči bile su kao čitav svet, nije se moglo pobeći od njih. „Hoćeš li mi dati ono što želim? Ono što sam platio?“

„Da, mislim da to mogu učiniti. Ne bi trebalo da bude mnogo teško.“

Kažiprstom i palcem joj je snažno stegao bradavicu. Zaista ju je zabilelo. Zaječala je od bola, i drugih nadražaja. „Iskrenost, ne zaboravi.“ Prešao je jezikom, mekanim i ružičastim, preko donje usne i umalo nije zaječala pri pogledu na to.

Klimnula je glavom, nije mogla da progovori jer ju je pritisak na vrhu dojke savladao. Kako je to moguće? Bolelo je, ali stvarno nije bilo strašno.

Utom ju je pustio. „Skini džemper i haljinu, ništa drugo.“

Uzdrhtala, ali nadajući se da on neće primetiti blage potrese, Lizi je skinula džemper, pustila da padne na pod pa posegnula za rajsferšlusom na leđima.

„Dozvoli meni.“ Džon ju je okrenuo kao veliku lutku, povukao rajsferšlus, ponovo je okrenuo pa pustio kako bi smakla haljinu. Ipak, pružio je ruku da je pridrži kad je iskočila iz nje.

Nije nameravala da zavodi večeras te nije obukla najlepší donji veš, nego sladak ali nimalo zavodnički komplet, običan beli brus i gaćice s malim ružičastim čipkastim rubom.

„Lepo. Čedno. Sviđa mi se“, rekao je Džon, zadovoljno se smeškajući. Lizi se umalo nije onesvestila kad se malo pomerio u stranu, spustio ruku i namestio ga u pantalonama. Kad je sklonio ruku, videla je veliku, pomahnitalu erekciju.

O, mljac.

Glasno se nasmejao. Video je kako ga je odmerila. „Nije tako loš, a?“ Slegnuo je ramenima, i dalje se osmehujući onim zlatnim, ali pomalo nervirajućim osmejkom. „Nagađam da si videla svakakve oblike i veličine.“

„Istina“, odgovorila je, želeći da ispruži ruku i dodirne taj ne tako loš organ, ali nagonski je znala da joj je to trenutno

zabranjeno. „I većina je prilično mala... mada tvoj izgleda u redu, bar odavde.“

„Drška devojčuro. Trebalo bi da te kaznim zbog toga.“ Položio joj je ruku na butinu, odmah iznad samodržee čarape. Nije je udario po guzi, mada je nastrano priželjkivala da to učini, samo da bi osetila kako je kad on to radi. „Možda i hoću uskoro.“ Pomilovao joj je kožu, tik uz ivicu gaćica, pa povukao ruku.

„Veoma si lepa, znaš“, nastavio je, načas se naslonivši na laktove. „Pretpostavljam da si veoma popularna. Jesi li? Imaš li mnogo posla?“

„Nije loše.“ To joj se učinilo kao dovoljno neodređen odgovor, nije bila prava laž. Povremeno se zabavlja s nekim, ništa posebno. Nije promiskuitetna, ali povremeno spava s nekim.

Džon je klimnuo glavom. Nije znala šta je time hteo da kaže, ali nije se opterećivala. Divna erekcija mu se lepo ocrtavala dok je tako ležao. „I, da li stvarno voliš svoj posao?“ Bez imalo sramote je pogledao gde ona gleda.

„Volim. I često doživljam orgazam. Stvari koje vidiš na televiziji. Dokumentarci i slično... Svi pokušavaju da kažu kako ne uživamo u tome. Ali neke od nas uživaju.“ Činilo joj se da je to bezbedno pokriće. Možda će poludeti ako uskoro ne svrši. Jedva da ju je dotakao, ali klitoris je boli, boli, boli.

„Pokaži mi. Spusti brus. Pokaži mi sise. Izgledaju veoma lepo, ali hteo bih da vidim malo više.“

Lizi je smakla bretele pa spustila korpe, izvadila grudi i ostavila ih na izgužvanoj tkanini. Izgledala je drsko i nevaljalo, kao da mu na poslužavniku nudi dve sočne voćke, a njene lepe velike grudi su tako izgledale veće, bujnije.

„Divno. Sad se igraj bradavicama. Neka stvarno nabreknu za mene.“

Lizi je kolebljivo obuhvatila jednu dojku a onda i drugu. „Mislila sam da ćeš me naterati da svršim? Ja sve radim.“ Drhtaj joj je prošao kičmom; bradavice su joj već bile veoma osetljive, tamne i ispučene.

„Ššš. Previše pričaš. Samo radi šta ti se kaže.“ Reči su mu bile blage, gotovo prijateljske, ali tražila je notu nečega u njima iako je nije bilo.

Zažmurila je i posvetila se zadatku, pitajući se o čemu li on razmišlja. Dok je dodirivala grudi, želela je da se dodiruje još negde. Uvek je bilo tako. Kao da ubacuje naelektrisanje u sistem a drugo mesto postaje preopterećeno. Činilo joj se da joj je klitoris ogroman, pun naboja, očajnički. Umalo nije zadahtala od uzbuđenja dok je prelazila palčevima po bradavicama, nadraživala se.

I sve to samo zato što ju je ovaj čudni muškarac posmatrao. Osećala je težinu njegovog plavog pogleda, iako ga nije videla. Jesu li i njemu usne rastvorene kao njene? Je li gladan kao i ona? Želi li da je proba?

Zanjihala je kukovima i šaka joj je skliznula s grudi preko stomaka, okrznula rub gaćica, spremna da zaroni unutra.

„Ne, ne tamo. Ja ću se pobrinuti za to.“

Lizi je odmah otvorila oči. Kao što je i očekivala, Džon ju je pomno posmatrao, polusklopljenih kapaka. Au, trepavice su mu tako duge. Odjednom ih je primetila, tako iznenađujuće tamne naspram njegove kose zlatne poput žita.

Zapanjujuće brzo je seo, zgrabio njenu zabludelu ruku pa i onu drugu, povukao ih iza nje pa ih čvrsto zauzdao na njenim leđima. Članci su joj tanki i lako ih je držao krupnom šakom. Primakao joj se, dah mu je bio vruć na njenim grudima.

Vezivanje. Je li to jedna od onih čudnih stvari? Srce joj je poskočilo. Pica joj je zadrhtala. Da. Da. Da. Čvrsto ju je držao, s rukom oko nje. Pokušala je da ne drhti, ali to je bilo teško

izbeći. Jedva se uzdržala da ne približi telo što više njegovom i pokuša da se umiri trljanjem međunožja uz njega, uz koji god deo njegovog tela koji uspe da dohvati.

„Budi mirna. Budi veoma mirna. Ne pomeraj se ukoliko ti ne kažem.“ Nagnuo se, isplazio i olizao joj bradavicu, dugačkim, sporim i lascivnim pokretom, jednom, dvaput, triput.

„O bože... o bože...“

Usta su mu bila vruća a jezik okretan, savitljiv. Zašiljio ga je i bockao je samim vrhom pa udario po vršku. Lizi je zamišljala da pluta, održavala se samo na prostom, usredsređenom zadovoljstvu, ali sputana težinom žudnje između nogu.

„Tišina... ne govori.“ Reči su zalepršale preko njenih grudi. „Pokušaj da ne ispuštaš nikakve zvuke. Zadrži sve u sebi.“

Bilo je teško, veoma teško... i nemoguće kad je zubima uhvatio bradavicu i snažno povukao. Pritisak je bio, oh, tako odmeren, ali preteći, a jezik mu je i dalje radio, na samom vršku.

Zabranjeni zvuci su joj izašli na usta. Karlica joj je krenula napred u propisanom plesu. Suza joj se oblikovala u uglu oka. Udarao joj je i udarao zarobljenu bradavicu jezikom. Kad je spustila pogled, videla je kako joj demon uzvraća pogled, očiju ispunjenih mračnim, ali veselim smehom.

Misli da me je nadmudrio. Misli da dopire do žene koja je tobože imuna na uživanje i da je uzbuđuje.

Snažno joj je zasisao bradavicu i kukovi su joj se zatresli u odgovor.

Ne znam ko je ta žena, dođavola, ali nitkov me dovodi do ludila!

Lizi nikad nije verovala da žena može doživeti orgazam samo od nadraživanja grudi. A možda i ne može... Ali samo ju je dah delio od orgazma dok joj je sisa bila u ustima Džona

Smita. Možda će se to desiti ako dovoljno snažno mrda kukovima. Možda će svršiti samo od pokreta.

„Prestani s tim“, naredio je tiho pa je slobodnim dlanom snažno udario po dupetu, odmah pored njenih sputanih ruku. Bilo je nalik udaru groma preko pamučnih gaćica.

„Jao!“

Bol je bio jak i iznenađan, s čudnom moći. Koža joj je gorela, ali klitoris joj je pulsirao. Je li svršila? Nije bila sigurna, signali su bili suviše pomešani.

„Šta je bilo, mala prostitutko? Jesi li svršila?“ Ponovo joj je usnama uhvatio bradavicu, lizao, sisao. Klitoris joj se ponovo ustalasio, stegao.

„Možda“, prodahtala je, iznenađena što je tako odvažna kad joj čula mahnitaju. „Nisam sigurna.“

„Pa hajde onda da se uverimo, a?“ Malo ju je okrenuo između butina. „Stavi mi ruke oko ramena. Čvrsto se drži.“

„Ali...“

„Za ovo sam te platio, Beti.“ Plave oči su sevnule. „Tvoja pokornost je moje zadovoljstvo. To je suština ove igre.“

Obavila je ruke oko njega, poslušno. Mišići ramena i vrata bili su mu snažni, nepopustljivi, ispod finog pamuka košulje i svile prsluka. Izbliza je osetila njegov parfem, ispunio joj je glavu kao egzotični napitak, zeleni limun i začini s daškom još privlačnijeg mirisa, svežeg znoja. Uzbudjen je koliko i ona, koliko god naizgled bio miran. Zbog toga se još više omamila. Ovo je ludo, nimalo nalik ijednom iskustvu koje je doživela, mada joj je sad bilo teško da se seti bilo čega u vezi s drugim muškarcima.

„O, Beti, Beti, stvarno si prelepa“, umiljavao se dok joj je spreda gurao šaku u gaćice, nateravši je da se nagne i nasloni obraz uz njegov. I kosa mu je lepo mirisala, ali neupadljivije i svežije. On je potpuri divnih muških mirisa.

„O, o bože.“ Kopajući odlučnim prstima, pronašao joj je klitoris i snažno ga protrljao. Pica joj se skupila, vrelina joj se nakupila u stomaku. Bila je potpuno spremna od svih nasrtaja i nadražujućih poteza kojima ju je podvrgao.

„Ako doživiš orgazam pre nego što ti dozvolim, izudaraću te po guzi, Beti.“ Glas mu je bio tih, jedva glasniji od daha. „A ako svršiš ponovo... ponovo ću te ispljeskati.“

„Ali zašto bi me kažnjavao? Ako želiš da svršim?“ Jedva je govorila, ali nešto ju je teralo na to. Možda je imala kakvu-takvu vlast samo od oblikovanja reči. Bar vlast nad sobom.

„Zato što tako hoću, Beti. Zato što želim da svršiš, a diže mi se kad te tučem po dupetu.“ Iskrivio je vrat i spustio joj poljubac na vrat, dugačak, nepristojan poljubac s lizanjem, balav i životinjski. „Sigurno znaš kakvi muškarci nekad umeju da budu?“

„Da... da, naravno da znam... Muškarci su perverznejaci“, zadahtala je, spuštajući se prema onom neumoljivom vrhu prsta koji se sad ljuljao. „Bar su oni zabavni takvi, koliko ja znam.“

„O, *brava! Bravissima!* Takva mi se sviđaš...“ Spustio joj je usne na ušnu resicu i zločesto je gricnuo. Kružio je prstom po njenom klitoris, kotrljao, gurkao.

Snažnije je sklopio zube, samo načas, i to ju je savladalo. Uzviknula je nešto nesuvislo dok je snažno svršavala u oštrim, žestokim naletima od kojih joj se koža talasala.

Talasi su se i dalje kotrljali kad ju je ponovo udario otvorenim dlanom po guzu.

„Jao! O bože!“

Džonove usne su joj bile na vratu dok ju je i dalje očaravao prstom i mučio je dlanom, još udaraca. Telo joj je bilo kao vrtlog, nervni završeci nisu znali šta se dešava, bol i zadovoljstvo vrtložno su se stapali. Čvrsto ga je stegla, maglovito svesna toga da ga možda povređuje gvozdenim stiskom.

„O, molim te... tajm-aut“, zamolila je posle nekoliko trenutaka, a možda i mnogo duže.

Udarci su prestali i šakom joj je obujmio međunožje, donekle zaštitnički... ili možda posednički?

„Nisi navikla da svršavaš kad si na 'na dužnosti'?“ Glas mu je bio svilenkast i izazivajući, ali dobro raspoložen. „Lepo je znati da sam te naterao da se izgubiš. Izgleda da još znam šta radim.“ Poljubio joj je vrat pa joj prebacio ruku oko leđa, pridržavajući je.

Lizi je zatreptala. Osećala se čudno, neusredsređeno. Nije očekivala da će on tako uticati na nju. Sve je počelo kao šala, malo zabave, iskušavanje sebe kako bi videla hoće li uspeti da se pretvara. Još nije znala je li uspela u tome kao ni da li bi joj Džon Smit iskreno odgovorio ako bi smislila kako da ga pita.

U svakom slučaju, nije je dotakao samo fizički. Zapalio joj je zadnjicu i zbulio joj dušu.

Nekoliko trenutaka je pustila da je Džon pridržava i pokušavala da ne misli. Bila je delom prebačena preko tela muškarca koga jedva poznaje, s nekoliko stotina funti njegovog novca u tašni i na noćnom stočiću. Šaka mu je i dalje bila u njenim gaćicama, milovala joj picu, vlažnu i svilenkastu.

„Veoma si vlažna ovde dole, draga“, rekao je kao da joj je ponovo pročitao misli. Zvučao je zadovoljno sobom, kao što je i logično ukoliko zaista veruje kako je ona prostitutka i da je zbog njega toliko vlažna. „I to stvarno... ne zbog podmazivača.“ Gurnuo je prste u njenu baru.

„To nije nečuveno, Džone. Rekla sam ti... Neke od nas mnogo uživaju u ovom poslu. A to koristimo što više možemo s privlačnijim mušterijama.“

„Laskavice“, rekao je, ali nazrela je zadovoljan prizvuk u njegovom glasu. On je muškarac i samo je čovek. Svi oni vole kad neko pohvali njihovo umeće. Malo snažnije je sklopio prste

oko njenog središta, pomerajući prst. „Misliš li da možeš ovu privlačnu mušteriju sad nagraditi jednim tucanjem? Ništa čudno ovog puta. Samo malo kućecog stila, ako nemaš ništa protiv.“

Uprkos svemu, Lizi se glasno nasmejala. On je seksi, možda i veoma nastran, ali naslutila je i da je pomalo uzdržan, čovek s kojim bi se neko mogao lepo zabavljati i bez seksa.

„Drage volje“, odgovorila je i naglo ga poljubila u obraz, zapitavši se odgovara li to njenoj ulozi. Ispravila se i popela na krevet, osetivši kako mu šaka klizi iz njenih gaćica. „Ovako?“ Namestila se na kolena na dušek, blizu ivice, pa pružila ruku iza leđa da pomeri gaćice i napravi mu mesta.

„Prelepo... Ostani tako. Odmah ću ti se pridružiti.“

Lizi ga je odvažno gledala preko ramena, nestrpljiva da vidi je li mu kita dobra kao što joj se učinilo preko odeće.

Džon je brzo otkopčao prsluk i pantalone, ali nije ih svukao. Umesto toga, sklonio je krajeve košulje i gaće u stranu i oslobodio kitu.

Bio je pristojne veličine, tvrd i podignut, porumeneo s istaknutim, snažnim venama. Povukao ga je dva-tri puta, kao da sumnja u svoju erekciju, ali Lizi nije imala takve sumnje. Izgledao je čvrsto kao da je izrezbaren od nekog tropskog drveta.

„Odgovara li?“ Ponovo ga je povukao pa izazivački izvio tamnoplave obrve.

„Veoma je lep. Stvarno veoma lep.“ Pozivajući je promešala zadnjicom. „Mnogo bolji od onoga što obično dobijam.“

„Drago mi je što to čujem.“ Uzeo je kondom i navukao ga s nekoliko brzih veštih pokreta. Nije izgledao ništa manje primamljivo u gumenom omotaču.

Uhvatio ju je za kukove i brzim, otresitim pokretom je primakao ivici kreveta pa joj svukao gaćice, povukao ih preko cipela i bacio.